

הרצאה 19: תכנון לינארי

Source: Lecture notes by Eden Chlamiáč

מרצה: אורי שטמר

תזכורת:

מופע: גרף דו-צדדי $G = (U, V, E)$ ופונק' משקל על הצמתים $w: (U \cup V) \rightarrow \mathbb{R}^+$
פתרון חוקי: כיסוי בצמתים. כלומר, קבוצת צמתים $S \subseteq (U \cup V)$ כך שלכל קשת $(u, v) \in E$ מתקיים $u \in S$ או $v \in S$ (או שניהם).
יש למצוא: כיסוי בצמתים S במשקל $w(S) = \sum_{u \in S} w(u)$ קטן ביותר

בהינתן קלט (G, w) לבעייה הנ"ל, ראינו את התוכנית הלינארית הבאה והוכחנו שהערך שלה שווה למשקל כיסוי צמתים מינימלי עבור (G, w) :

תוכנית B	
\min	$\sum_{u \in (U \cup V)} w(u) \cdot z_u$
s. t.	$z_u + z_v \geq 1 \quad \forall (u, v) \in E$
	$z_u \geq 0 \quad \forall u \in (U \cup V)$
	$-z_u \geq -1 \quad \forall u \in (U \cup V)$

הגדרה: לכל אוסף מקדמים $\{a_{ij} : i = 1, 2, \dots, m, j = 1, 2, \dots, n\}$, $\{b_i : i = 1, 2, \dots, m\}$, $\{c_j : j = 1, 2, \dots, n\}$ שתי התוכניות הלינאריות הבאות נקראות דואליות אחת לשניה (כל אחת מהתוכניות היא דואלית לשניה):

MAX	MIN
$\max \sum_{j=1}^n c_j \cdot x_j$	$\min \sum_{i=1}^m b_i \cdot y_i$
s. t. $\sum_{j=1}^n a_{ij} \cdot x_j \leq b_i \quad \forall i = 1, \dots, m$	s. t. $\sum_{i=1}^m a_{ij} \cdot y_i \geq c_j \quad \forall j = 1, \dots, n$
$x_j \geq 0 \quad \forall j = 1, \dots, n$	$y_i \geq 0 \quad \forall i = 1, \dots, m$

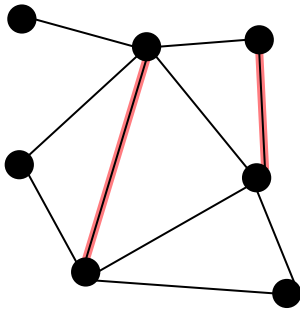
משפט (דואליות חזקה): אם שתי התוכניות הנ"ל פיזביליות (יש לשתיהן פתרונות חוקיים), אזי מתקיים $MAX = MIN$

תזכורת נוספת:

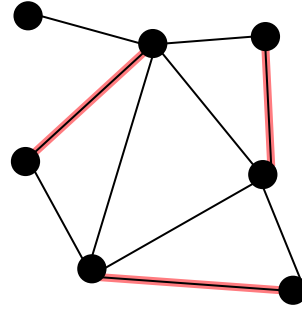
הגדרה: בהינתן גרף G עם קבוצת צלעות E , שידוך בגרף הוא אוסף של קשתות $T \subseteq E$, כך שאין שתי קשתות ב- T שנוגעות בצומת משותף. כלומר, לכל $(u_1, u_2), (u_3, u_4) \in T$ מתקיים ש- u_1, u_2, u_3, u_4 שונים זה מזה.

דוגמאות:

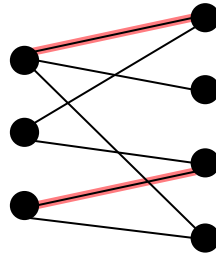
שידוך בגודל 2

שידוך בגודל 3

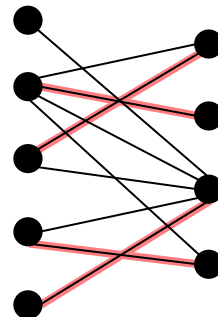
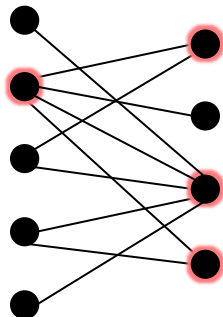

שידוך בגרף דו-צדדי:

משפט קניג (König): בכל גרף דו-צדדי $G = (U, V, E)$ גודל כיסוי צמתים מינימלי שווה לגודל שידוך מקסימלי.

למשל, בגרף הדו-צדדי הבא, גודל שידוך מקסימלי הוא 4 וגודל כיסוי צמתים מינימלי הוא 4:

היום נראה הוכחה של משפט קניג בעזרת דואליות (ישנן גם הוכחות אחרות).

נחזור לתוכנית שראינו בשתי ההרצאות הקודמות לבעיית כיסוי צמתים ממושקל בגרף דו-צדדי:

תוכנית B	
min	$\sum_{u \in (U \cup V)} w(u) \cdot z_u$ (1)
s. t.	$z_u + z_v \geq 1 \quad \forall (u, v) \in E$ (2)
	$z_u \geq 0 \quad \forall u \in (U \cup V)$ (3)
	$-z_u \geq -1 \quad \forall u \in (U \cup V)$ (4)

בהרצאה הקודמת הוכחנו שלכל קלט w , $G = (U, V, E)$ לבעיית כיסוי צמתים ממושקל בגרף דו-צדדי, אם משקל כיסוי מינימלי בגרף הוא OPT , אז הערך האופטימלי של התוכנית הנ"ל הוא גם OPT .

כעת נפשט את תוכנית B ע"י ויתור על האילוץ האחרון. נקבל את התוכנית הלינארית הבאה:

תוכנית C	
min	$\sum_{u \in (U \cup V)} w(u) \cdot y_u$ (5)
s. t.	$y_u + y_v \geq 1 \quad \forall (u, v) \in E$ (6)
	$y_u \geq 0 \quad \forall u \in (U \cup V)$ (7)

מכיוון שכל השמה חוקית (ובפרט השמה אופטימלית) למשתני (z_u) בתוכנית B היא השמה חוקית עם אותו ערך למשתני (y_u) בתוכנית C , נקבל באופן מיידי את התכונה הבאה:

אבחנה: הערך האופטימלי של תוכנית C הוא לכל היותר הערך האופטימלי של תוכנית B

מצד שני, מתקיים גם אי-שוויון בכיוון ההפוך:

טענה: הערך האופטימלי של תוכנית B הוא לכל היותר הערך האופטימלי של תוכנית C

מסקנה: לשתי התוכניות הלינאריות יש את אותו ערך אופטימלי, והוא משקל מינימלי של כיסוי צמתים ממושקל עבור הקלט w , $G = (U, V, E)$.

הוכחת הטענה:

יהי $(\hat{y}_u)_{u \in U \cup V}$ פתרון אופטימלי לתוכנית C . נגדיר את ההשמה הבאה לתוכנית B :

$$\hat{z}_u = \min\{\hat{y}_u, 1\}$$

נשים לב כי השמה זאת מקיימת את אילוץ (4) באופן מיידי (לפי הגדרה) ובנוסף מקיימת את אילוץ (3) כי ההשמה (\hat{y}_u) מקיימת את אילוץ (7).

לגבי אילוף (2), לכל קשת (u, v) , אם $\hat{y}_u, \hat{y}_v < 1$, אז לפי הגדרה מתקיים $\hat{z}_u + \hat{z}_v = \hat{y}_u + \hat{y}_v \geq 1$, כאשר אי-השוויון נובע כי (\hat{y}_u) פתרון חוקי לתוכנית C ומקיים את אילוף (6). אחרת, בה"כ $\hat{y}_u \geq 1$ ואז $\hat{z}_u = 1$ ומכיוון שכבר ראינו ש- $\hat{z}_v \geq 0$, מקיים כי $\hat{z}_u + \hat{z}_v \geq 1 + 0 = 1$.

כלומר, (\hat{z}_u) היא השמה חוקית לתוכנית B.

נסמן ב- OPT_2 את האופטימום של תוכנית C. מהאופטימליות של (\hat{y}_u) מתקיים

$$OPT_2 = \sum_{u \in U \cup V} w(u) \cdot \hat{y}_u \geq \sum_{u \in U \cup V} w(u) \cdot \hat{z}_u \geq OPT$$

כאשר אי-השוויון השמאלי נובע כי לכל צומת u מתקיים

$$\hat{z}_u = \min\{\hat{y}_u, 1\} \leq \hat{y}_u$$

וכאשר אי-השוויון הימני נובע מכך ש- (\hat{z}_u) הוא פתרון חוקי לתוכנית B ולכן הערך האופטימלי קטן שווה מהערך של (\hat{z}_u) .

מ.ש.ל. (טענה)

כעת נרצה לבנות את התוכנית הדואלית לתוכנית C. לפי כללי הדואליות, התוכנית הדואלית תהייה תוכנית מקבימיזציה. האינדקסים של האילופים בתוכנית C (לא כולל אילופי סימן) הם בעצם הקשתות E. לכן בתוכנית הדואלית לכל קשת $e \in E$ יהיה משתנה אי-שלילי x_e . את פונקציית המטרה ניתן לקבל מהקבועים בצד ימין של האילופים, שכולם 1. לכן פונקציית המטרה תהייה:

$$\max \sum_{e \in E} 1 \cdot x_e$$

מה לגבי האילופים? כרגיל, אנחנו יודעים שיהיו אילופי סימן

$$x_e \geq 0 \quad \forall e \in E$$

בנוסף, בתוכנית C יש משתנה לכל קודקוד $u \in U \cup V$. לכן בתוכנית הדואלית יהיה אילוף לכל קודקוד u . לפי כללי הדואליות, זה יהיה אילוף מסוג קטן-שווה, ואת הקבוע בצד ימין של האילוף אפשר להעתיק מפונקציית המטרה בפונקציות המקורים. כלומר האילוף עבור קודקוד u (בתוכנית הדואלית) יהיה מהצורה

$$\sum_{e \in E} ?? \cdot x_e \leq w(u)$$

אבל מה יהיו המקדמים בצד שמאל? כדי להבין זאת, צריך להבין מה המקדמים באילופים המקוריים. באילוף (6), המקדמים למשתנים שלא מופיעים בסכום הם 0 והמקדמים למשתנים שכן מופיעים הם 1. כלומר, את אילוף (2) מתוכנית C עבור הקשת $e = (u, v)$ אפשר לכתוב באופן שקול כך:

$$\sum_{u' \in U \cup V} a_{eu'} \cdot y_{u'} \geq 1$$

כאשר

$$a_{eu'} = \begin{cases} 1 & , e \text{ קצה של } u' \\ 0 & , \text{ אחרת} \end{cases}$$

כעת, כדי ליצור את האילוץ הדואלי עבור צומת $u \in U \cup V$ נשתמש באותם המקדמים (בעמודה של המטריצה המקורית) ונקבל שהפונקציה הלינארית בצד שמאל של האילוץ תהייה

$$\begin{aligned} \sum_{e \in E} a_{eu} \cdot x_e &= \sum_{\substack{e \in E \\ e \text{ קצה של } u}} a_{eu} \cdot x_e + \sum_{\substack{e \in E \\ e \text{ לא קצה של } u}} a_{eu} \cdot x_e = \sum_{\substack{e \in E \\ e \text{ קצה של } u}} 1 \cdot x_e + \sum_{\substack{e \in E \\ e \text{ לא קצה של } u}} 0 \cdot x_e \\ &= \sum_{\substack{e \in E \\ e \text{ קצה של } u}} x_e = \sum_{\substack{e \in E \\ u \text{ חלה ב } e}} x_e \end{aligned}$$

לסיכום, קיבלנו את התוכנית הבאה (שהיא דואלית לתוכנית C)

תוכנית D	
\max	$\sum_{e \in E} x_e$ (8)
$s. t.$	$\sum_{\substack{e \in E \\ u \text{ חלה ב } e}} x_e \leq w(e) \quad \forall u \in U \cup V$ (9)
	$x_e \geq 0 \quad \forall e \in E$ (10)

לפי משפט דואליות חזקה, ולפי הקשר שהראינו בין תוכנית B לתוכנית C, ולפי הקשר שהראינו בשיעור שעבר בין תוכנית B לבעיית הכיסוי בצמתים מתקיים:

מסקנה: לכל גרף דו-צדדי $G = (U, V, E)$ עם פונקציית משקל w מתקיים:

$$\left[\begin{array}{c} \text{משקל כיסוי} \\ \text{צמתים מינימלי} \end{array} \right] = \left[\begin{array}{c} \text{ערך אופטימלי} \\ \text{לתוכנית B} \end{array} \right] = \left[\begin{array}{c} \text{ערך אופטימלי} \\ \text{לתוכנית C} \end{array} \right] = \left[\begin{array}{c} \text{ערך אופטימלי} \\ \text{לתוכנית D} \end{array} \right]$$

נתבונן עכשיו במקרה הפרטי שבו כל המשקלים הם $w(u) = 1$. כלומר, במקרה זה, בבעיית כיסוי בצמתים נרצה למזער את גודל הכיסוי $|S| = \sum_{u \in S} 1$.

במקרה זה, תוכנית D תהייה:

תוכנית D'	
\max	$\sum_{e \in E} x_e$ (11)
$s. t.$	$\sum_{\substack{e \in E \\ u \text{ חלה ב } e}} x_e \leq 1 \quad \forall u \in U \cup V$ (12)
	$x_e \geq 0 \quad \forall e \in E$ (13)

נשים לב שבכל פתרון המקיים את אילוצים (12), (13) מתקיים לכל קשת $e = (u, v)$:

$$1 \stackrel{\text{לפי (12)}}{\geq} \sum_{\substack{e' \in E \\ u \text{ הלחב } e'}} x_{e'} \stackrel{\text{כי } e \text{ גם חלה ב } u}{=} x_e + \sum_{\substack{e' \in E \\ u \text{ הלחב } e' \\ e' \neq e}} x_{e'} \stackrel{\text{לפי (13)}}{\geq} x_e + \sum_{\substack{e' \in E \\ u \text{ הלחב } e' \\ e' \neq e}} 0 = x_e$$

כלומר, כל המשתנים יכולים לקבל ערכים רק בתחום $[0,1]$. כמו שראינו עבור התוכנית הלינארית לכיסוי צמתים ממושקל, גם כאן ניתן לראות (אבל לא נוכיח כאן) שתוכנית זו שקולה לתוכנית בשלמים:

משפט (שלא נוכיח): בכל גרף דו-צדדי $G = (U, V, E)$ לתוכנית D' ((11), (12), (13)) יש פתרון אופטימלי שבו כל המשתנים מקבלים ערכים שלמים.

כלומר, הערך האופטימלי של תוכנית D' שווה לערך האופטימלי של התוכנית הבאה:

תוכנית E	
$\max \sum_{e \in E} x_e$	(14)
$\text{s. t. } \sum_{\substack{e \in E \\ u \text{ חלה ב } e}} x_e \leq 1 \quad \forall u \in U \cup V$	(15)
$x_e \in \{0,1\} \quad \forall e \in E$	(16)

ננסה להבין את המשמעות הקומבינטורית של תוכנית E . מכיוון שבכל פתרון חוקי לתוכנית E המשתנים מקבלים ערך ב- $\{0,1\}$, אז ניתן לחשוב על פתרון לתוכנית E כפתרון שמייצג אינדיקטורים לקבוצת קשתות כלשהי. פונקציית המטרה $\sum_{e \in E} x_e$ בעצם מייצגת את גודל הקבוצה שהפיתרון מהווה אוסף אינדיקטורים שלה.

בהינתן פתרון לתוכנית E , נסמן ב- F את קבוצת הצלעות שמוגדרת על ידי הפיתרון.

ומה המשמעות הקומבינטורית של אילוץ (15)? ניקח צומת u כלשהו. אילוץ (15) אומר:

סכום האינדיקטורים של קשתות החלות ב- u הוא לכל היותר 1

כלומר

לכל היותר לאחת מהקשתות האלה יש אינדיקטור=1

כלומר

לכל היותר אחת מהקשתות האלה נמצאת ב- F

אם כן, פתרון הוא חוקי אם"ם לכל צומת, יש לכל היותר קשת אחת בפתרון שחלה באותו צומת. במילים אחרות, הקשתות זרות בצמתים, דהיינו שידוך.

בתוכנית E אנחנו מחפשים פתרון חוקי (כלומר שידוך) שגודלו מקסימלי.

כלומר קיבלנו:

$$\begin{bmatrix} \text{גודל כיסוי} \\ \text{צמתים מינימלי} \\ \text{בגרף דו צדדי} \\ \text{לא ממושקל} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \text{ערך אופטימלי} \\ \text{לתוכנית } B \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \text{ערך אופטימלי} \\ \text{לתוכנית } C \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \text{ערך אופטימלי} \\ \text{לתוכנית } D' \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \text{ערך אופטימלי} \\ \text{לתוכנית } E \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \text{גודל שידוך} \\ \text{מקסימלי} \\ \text{בגרף} \end{bmatrix}$$

כלומר הוכחנו את משפט קניג!